

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

WATERSPORTVERENIGING

FLEVO

LANGSZIJ

JAARGANG 54
NUMMER 3
JUNI 2025

FLEVO INFO

Watersportvereniging Flevo / Jachthaven de Knar
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk

Verenigingsgebouw	Contributie voor 2025	Havenmeester Havenkantoor
Jachthaven de Knar Knarweg 2-4-6 3846 AH Harderwijk tel. 0341-414542 website: www.wvflevo.nl e-mail: info@wvflevo.nl	Gezinslid € 87,40	Yuri Heemskerker tel. 0341 42 32 71
	Lid € 62,95	Kantoor administratie
	Jeugd lid € 37,45	Sylvia Engelgeer-van Aken tel. 0341 79 85 63
	Entreekosten nieuwe leden € 31,50	
Bankrekening w.v. Flevo IBAN: NL38INGB0001000473		voor Duitsland: BIC: INGBNL2A

Ere-leden

Lino Bijnen, Bert Aartsen

Leden van verdienste:

Toos Aartsen-Brink, Jan Kersten, Hannie Megens-Gunsing, Antje Meijer-Brouwer

Bestuur

Voorzitter	Arie van der Meijden	tel. 06 18 01 26 41
Vice-voorzitter & Havencommissaris	Dick Sterken	tel. 06 46 53 00 42
Secretaris / Evenementen Commissie	Co Oskam	tel. 06 55 89 22 68
Penningmeester & Havenadministratie	Hans Duetz	tel. 06 11 34 75 92
Clubhuiscommissaris	Reinier Vissia	tel. 06 20 35 40 42
Commissaris Zeilopleiding / Langszij	Mariette Harmsen	tel. 06 46 08 70 50
Commissaris Zeilwedstrijden	Chris Prast	tel. 06 57 96 87 53
Algemeen bestuurslid / ICT	Willem Verwijs	tel. 06 29 56 55 27

Vertrouwenspersonen

Christie Rappol, 06 22 77 15 35	Jan Rappol, 06 12 30 40 00	tel. 0341 46 00 44
---------------------------------	----------------------------	--------------------

Redactiecommissie

Mariette Harmsen, tel. 06 46 08 70 50	Natascha Verhagen
Marjoleine Brielsman, tel. 0341 41 99 57	Jaap Madern
Vormgeving Langszij	GraphFruits, Koen Hoffmann, tel. 06 53 66 61 64

Inleveren copy en advertenties voor het verenigingsblad Langszij:
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk, info@wvflevo.nl

LANGSZIJ 3

Van de voorzitter 4

Van de Havencommissaris 6

Woonruimte gezocht 6

Trailerhelling Info 7

Van de Zeilwedstrijdcommissie 9

Wedstrijdseizoen weer van start gegaan 9

Wolderwijdcup 10

Van de Zeilopleidingen 11

Veiligheid & chocolademelk 11

Mijn reis als zeilinstructeur 13

Bezem in de Mast! 14

Jolanda vertelt... 16

Succesvolle Shanty-middag 18

What's in a name 20

Ken je dat, ieder jaar lakken? 22

Leerlingen RSG Slingerbos bouwen zonneboot voor Elfstedentocht 24

Vlagvertoon!? 25

Even voorstellen: Gastvrije Randmeren 26

De zomer van 2024 28

Ervaringen van een lid – de zoektocht naar je droom 34

Schipper Willem Zwart 37

De geschiedenis van de Albacare 38

Omslagfoto: *Meelopen met de walkapitein*

VAN DE VOORZITTER

Heb jij je kopij voor de Langszij al ingeleverd vroeg ik aan Dick de havencommissaris, terwijl wij bij de reparatie van het toegangshek van de haven stonden te kijken. “Ja”, antwoordde hij grinnikend, ja hij wel, hij kan altijd wel wat schrijven over reparaties, vernieuwingen en zaken die de aandacht vragen om alles in de haven goed en veilig te laten verlopen. Dat geeft overigens gelijk wel aan hoe druk de havencommissaris daar mee is om dat allemaal in goede banen te leiden. Dat doet hij dan samen met de gewaardeerde inzet van ons beheer en onderhoud team, kortweg B&O team.

Terug naar de kopij van de voorzitter, die zich dus achter z'n oor krabde om te bedenken welke zaken er binnen de vereniging en de haven spelen, die vermeld dienen te worden. En dat blijken gelukkig allemaal positieve zaken te zijn. Immers, alle schepen liggen weer in het water en bijna alle schepen lagen binnen de gestelde termijn van 1 mei te water. Dat betekent dat Yuri, onze havenmeester, helemaal vertrouwd is met het horizontale en verticale transport met de schepen. Nu kan hij zich focussen op de opvang van de passanten en overige zaken die spelen gedurende het vaarseizoen. En dat Jolanda, zijn partner, ook helemaal op haar plaats is in de Kop van de Knar.

Er gaan zelfs verhalen dat er tijdens één van de WAC wedstrijden bovenmatig werd gepresteerd vanwege de Chili Con Carne die zij had geserveerd voorafgaande aan de wedstrijd.

Op zaterdag 10 mei hebben een aantal leden zich verdienstelijk gemaakt tijdens de jaarlijkse 'bezem in de mast' met de uitvoering van allerlei schoonmaakactiviteiten op het haventerrein. Allemaal signalen die wijzen op de aanvang van het vaarseizoen. Ik wens u allen een mooi vaarseizoen toe met mooi weer en vaarplezier. En bovenal ook veel gezondheid vóór, tijdens en na het vaarseizoen.

Arie van der Meijden

VAN DE REDACTIE

Inleverdata copy voor de Langszij in 2025:

Voor de editie van september 2025
november 2025

15 augustus 2025
15 oktober 2025

VAN DE HAVEN COMMISSARIS

De maanden maart, april en mei is voor de havenmeester altijd een drukke periode. Alle schepen op de kant, en dat zijn er ongeveer 270, moeten door zijn zorg te water worden gelaten. Het streven is altijd dat 1 mei het havenrein leeg is en iedere boot op zijn plaats ligt. Wij willen een opgeruimde haven zijn die uitnodigend is voor iedereen en waar watersport centraal staat. Hier passen geen opknapschepen of andere onderhoudsprojecten op de parkeerplaats. Voor grotere klussen ga je naar een werf, waar middelen en expertise aanwezig zijn.

De haven is klaar voor het nieuwe watersportseizoen. Er is door onze leden weer veel werk verzet. Het nieuwe materiaal-hok bij de kraan is ingericht, alle steigers zijn schoon gemaakt, het groen is aangepakt. Op 10 mei hebben leden in het kader van 'Bezem in de mast' een veelheid aan klussen aangepakt. Hierover is meer te lezen in deze Langzij.

Het strandje is omgeploegd en schoon gemaakt. Ook vind je hier een bak voor

de ganzenpoep. Als wij allemaal een klein stukje strand ontdoen van deze uitwerpselen dan is de overlast al een stuk minder. Let wel, alleen poep in de bak en geen ander afval!

Van 19 t/m 24 mei zijn Jolanda en Yuri een week op vakantie geweest. Gedurende deze periode heeft de ploeg 'vervangend havenmeester' het havenkantoor bemand zodat alle lopende zaken zijn doorgegaan. Ik zeg hier bemannen omdat het

alleen mannen zijn. Iedereen die dit leest, de ploeg kan altijd versterking gebruiken, man of vrouw maakt niet uit. Dit geldt ook voor het Beheer en Onderhoudsteam.

Het zal menigeen zijn opgevallen, de poort staat vaak open. Nadat wij begin dit jaar een nieuwe looppoort hebben geplaatst waren de problemen met deze poort opgelost. Hierna begonnen echter de storingen aan de inrij- en uitpoort. Voor het oplossen van deze storingen en reparaties moeten wij een beroep doen op een gespecialiseerd installatiebedrijf. Door de

bekende capaciteitsproblemen, waar veel bedrijven mee kampen duurt de reparatie langer dan ons lief is. Wij doen er alles aan om onze toegangspoort weer operationeel te krijgen.

Dan nog even jullie aandacht voor de afmeldregeling:

Wanneer u enige dagen met de boot op pad gaat is het een goed gebruik om dit te melden bij onze havenmeester, zie het havenreglement. Hiervoor hing naast de deur van het havenkantoor een bakje met lege meldingsformuliertjes. Hierin kon u dan ook een ingevuld formuliertje leggen dat later door de havenmeester werd gelezen. Dit gaat veranderen. Wij stoppen met de formulieren.

Hoe verder? Wanneer u een paar dagen weg gaat kunt u dit melden aan de havenmeester zodat uw box beschikbaar is voor een passant. Dat kan op de volgende manieren;

- a. mondeling
- b. via een mail (havenmeester@wvflevo.nl)
- c. via What's App (06-11493756)

De havencommissie en de havencommissaris wensen alle leden een prima seizoen toe. Mocht u vragen hebben of iets anders willen delen dan kunt u altijd Yuri aanschieten. De havenmeester heeft de dagelijkse leiding op de haven.

Dick Sterken

Beste leden van de haven. Graag jullie hulp. Onze havenmeester, Erry, is enige tijd geleden met pensioen gegaan en is met spoed op zoek naar woonruimte in de gemeente Harderwijk voor 2 personen. Wie o wie heeft er een tip? Tips mogen gestuurd worden naar info@wvflevo.nl

Trailerhelling Info

In de aanloop naar het vaarseizoen 2025 blijkt er nog enige onduidelijkheid betreffende het gebruik trailerhelling door WV Flevo leden. Onderstaand, zoals ook vermeld op de WV Flevo website ter info de procedure gebruik trailerhelling.

WV Flevo leden

De helling is alleen toegankelijk voor WV Flevo leden.

Tijdens **openingstijden** Havenkantoor is voor leden met vaste ligplaats met gebruik van eigen trailer zonder hulpmiddelen van lier of tractor iom. de Havenmeester het gebruik van de helling gratis (1 x in en 1 keer uit het water).

Buiten openingstijden Havenkantoor alleen iom. de Havenmeester.

WV Flevo trailerhelling lid (zonder vaste ligplaats)

Voor leden zonder ligplaats (trailerhelling lid) bij gebruik van eigen trailer zonder hulpmiddelen van lier of tractor bedragen de kosten € 78,75 per jaar. Anders tarief per lengte meter voor uit en in het water.

De **slagboom** kan alleen **bediend** worden doormiddel van een Trailerhelling **pas**. Deze pas is te verkrijgen tijdens openingstijden Havenkantoor bij de Havenmeester.

Jetski's en visboten zijn verboden in de haven(terrein) en zijn uitgesloten van gebruik trailerhelling!

De trailerhelling is beschikbaar in de zomermaanden dagelijks van 8:00 tot 21:00 uur.

Van 1 december tot 1 april is de trailerhelling gesloten.

Het gebruik van de trailerhelling geschiedt voor eigen risico van de eigenaar van het vaartuig.

Co Oskam
Secretaris/vervangend havencommissaris

VAN DE REDACTIE

Kalender 2026

Als deze Langszij 2025-3 bij u in de brievenbus valt, zijn er al 5 bladzijden van onze kalender 2025 omgeslagen. In onze vorige Langszij hebben wij u al gewezen op het verzamelen van foto's voor de volgende editie. Wij hebben ons gerealiseerd dat in dat jaar 2026 onze wv Flevo 95 jaar bestaat. Het 90-jarig bestaan kon niet worden gevierd vanwege de Corona-stilte. Dat wordt nu vast anders, voldoende tijd voor voorbereiding. Daar kunt u ook uw steentje aan

bijdragen... of beter gezegd, let dit jaar eens op de activiteiten/ evenementen die er op watersportgebied allemaal plaats zullen vinden. Daarbij denken we aan onze Aaltjesdagen, de Botterwedstrijden, de evenementen van onze vereniging zelf, (Krasse Knarren op de Adriana?) en wat verder weg SAIL Amsterdam en Sleepbootdagen. Dat zijn zomaar wat suggesties. Mogelijkheden genoeg. Maar we zijn wel kritisch: goede kwaliteit, verrassend om naar te kijken... en géén 'staande' foto's.

- Biminitops
- Zeilmakerij

Altijd een passende Biminitop voor uw boot!

Uitgevoerd in Aluminium of RVS in vele kleuren

Kijk eens rond op onze website of neem contact met ons op

- Biminitops
- Sloepkappen
- Sprayhoods
- Dekzeilen

- Biminitop Hoezen
- Reparaties
- Wasserij Bootkap & Kussens
- Snelle Levertijden!

Go Nautic Zeilmakerij

LAAKWEG 12 NIJKERKERVEEN

WWW.GONAUTIC.NL | INFO@GONAUTIC.NL

 06-308 906 23

VAN DE ZEILWEDSTRIJD-COMMISSIE

Wedstrijdseizoen weer van start gegaan

Na een gezellige Kick-off in de Kop van de Knar bij Flevo en in de Bolschuit in Zeewolde is op 30 april de eerste wedstrijd gevaren.

De wedstrijdcommissie moest er even in komen met het berekenen van de uitslagen. Het programma waarin de SW-berekening plaatsvindt is sinds dit jaar vernieuwd. Wat even puzzelen was, maar er is hard gewerkt om dit voor iedereen juist ingevoerd te krijgen en een mooie deelnemers lijst samen te stellen.

Er hebben zich 64 deelnemers ingeschreven waarvan op het moment van schrijven een groot aantal aan de eerste 2 wedstrijden heeft deelgenomen.

De bemanning van de Adriana is er weer helemaal klaar voor om als startschip tij-

dens het seizoen paraat te zijn. Waarvoor onze enorme dank alvast.

De WAC-hap voor de zeilers heeft Jolanda opgepakt. Via de app zijn er al veel die hier enthousiast van hebben genoten.

Op de woensdagavond is het weer een gezellige drukte in de Kop van de Knar waar rond half 11 de uitslag van de gevaren wedstrijd bekend wordt gemaakt. Via de mededelingen app van de WAC krijgen de schippers vervolgens de uitslag. We doen ons uiterste best om deze uitslag uiterlijk binnen 2 dagen op de website te plaatsen.

Zie hiervoor wvflevo.nl/wedstrijden/woensdagavondcompetitie/uitslagen

Naast de woensdagavond wedstrijden staat er nog het volgende op het programma:

3 september Berenburgrace

7 september Laatste wedstrijd WAC met de prijsuitreiking in Zeewolde

20 en 21 september De Wolderwijd Cup

De wedstrijdcommissie
Chris, Menno, Pepijn, Monique

Wolderwijdcup

Op zaterdag 20 en zondag 21 september 2025 wordt er op het Wolderwijd gestreden om de Wolderwijdcup. Het evenement wordt georganiseerd door W.V. Flevo. De wedstrijden zijn voor zowel de doorgewinterde wedstrijdzeiler, als ook voor de zeilers die willen kennis maken met wedstrijdzeilen.

De Wolderwijdcup wordt dit jaar opnieuw over twee dagen gevaren. Deelname is mogelijk voor het volledige weekend of als eendaagse wedstrijd op zaterdag. Naast het klassement over twee dagen worden op zaterdag ook dagprijzen uitgereikt.

Zaterdagavond is er een feest in ons clubhuis Kop van de Knar, met borrel en de mogelijkheid tot diner voor alle deelnemers.

Er wordt gevaren met SW-rating en er is dus geen meetbrief nodig. Vul de juiste

gegevens in bij de inschrijving en de organisatie rekent een SW-rating (handicap) voor je uit. Het wedstrijdgebied bevindt zich op het westelijke deel van het Wolderwijd. We maken gebruik van het startschip Adriana en er wordt een wedstrijd-baan uitgelegd.

De Wolderwijdcup is een opzichzelfstaande wedstrijd en het is dus niet nodig om de Woensdag Avond Competitie (WAC) gevaren te hebben. De inschrijving wordt binnenkort geopend op www.wolderwijdcup.nl

VAN DE ZEILOPLEIDINGEN

De afgelopen weken zijn we volop bezig geweest met de voorbereiding van het seizoen. Wat we zien is dat onze jonge zeilers graag langer bij ons door willen varen.

Als zeilopleidingen bieden we vanaf 8 jaar een startprogramma aan vanaf de optimist, daarna kan men door in de Feva (tweemansboot).

De afgelopen jaren was het ook mogelijk om in de Splash les te krijgen, echter een van de splashes is ter ziele en de andere 'under construction'. Wat nu?

We willen eenieder en zeker de jeugd, zoveel mogelijk de kans bieden om zo lang mogelijk door te blijven zeilen en het plezier in de watersport te laten ervaren en natuurlijk onderdeel te laten zijn van onze prachtige vereniging.

Vanuit de commissie is richting het bestuur het voorstel gedaan om te gaan lessen met Lasers. Het bestuur heeft akkoord gegeven en voor aankomend seizoen is

er dus de mogelijkheid om ook je CWO zwaardboot te gaan halen op de Laser (3 plekken) voor jong en oud(eren)!

Van onze instructeurs vraagt dit ook training, dus dat gaan we einde juni/juli doen.

Ondertussen is de hele CWO structuur ondergebracht bij het Watersportverbond en zijn de vaardigheidsdiploma's ook veranderd. Ook dit vraagt van onze instructeurs weer een stukje scholing. Dit alles organiseren we vanuit de commissie zeilopleidingen.

Al met al weer een drukke opstart van het mooie vaarseizoen!

Namens de Commissie Zeilopleidingen

Mariette Harmsen en Rob Sikkema

Veiligheid & chocolademelk: een dag meelopen met de walkapitein

Heb je je ooit afgevraagd wat een walkapitein precies doet? Op zondag 4 mei liepen mijn man William en ik mee met de walkapitein tijdens de Sportwijzer. Middels de sportwijzer kunnen kinderen uit de regio ontdekken welke sport bij hen past. Zes kinderen, in de leeftijd van 8 tot 14 jaar, maakten die dag kennis met de zeilsport.

Als walkapitein ben je aanwezig en beschikbaar op het haven terrein, met als belangrijkste taak het waarborgen van de veiligheid wanneer leerlingen en instructeurs het water op gaan. Een walkapitein beschikt over een vaarbewijs en kan eerste

hulp verlenen bij ongevallen. Zowel William als ik hebben een vaarbewijs én een EHBO-diploma. Toen we hoorden dat er walkapiteins gezocht werden, besloten we naar de informatiemiddag te gaan en ons aan te melden om een dagje mee te draaien.

We begonnen om 09:15 uur in het leslokaal, samen met de ervaren walkapiteins Rob en Britt, de instructeur Nina en de assistent-instructeur Roos. De plannen voor de dag, het weer en eventuele bijzonderheden werden doorgenomen. Daarna gingen we aan de slag met de voorbereidingen, zoals het klaarmaken en omvaren van de begeleidingsboten: de snelle rib, waarop wij meevoeren en de Whaly, bestemd voor de instructeur. Uiteraard trokken we eerst een reddingsvest aan. De rib werd met de kleine kraan te water gelaten; de Whaly lag al klaar in het botenhotel. Nadat we de brandstoftanks hadden opgehaald, brachten we de boten naar het strandje.

Rond 09:45 uur arriveerden de eerste ouders met hun kinderen. Rob, de instructeur en haar assistent vingen hen op, terwijl wij nog druk bezig waren met de laatste voorbereidingen. Waar nodig hielpen wij de instructeur, bijvoorbeeld bij het plaatsen van de boei. Die hebben William en ik met de Whaly uitgezet. Dan merk je pas hoe lastig het is om exact aan te geven waar zo'n boei moet komen te liggen, want we hebben hem uiteindelijk twee keer moeten verplaatsen!

Toen de instructeurs ons even niet nodig hadden, trokken we ons zeilpak aan en kregen we van Britt een lesje rib-varen. Hoewel we al zo'n 4,5 jaar ons vaarbewijs I hebben, hadden we nog nooit in een snelle boot gevaren. We leerden onder andere hoe je snel en gecontroleerd vaart, bochten maakt en netjes aanlegt bij een boei. Dat is belangrijk om te voorkomen dat je per ongeluk een kind in een Optimist raakt of onnodige golfslag veroorzaakt wanneer je dichterbij vaart. Bovendien helpt het ons om veilig en effectief te kunnen assisteren op het water. Na onze geslaagde 'rib-test' hielden we toezicht op het water, terwijl de instructeur samen met de kinderen de Optimisten klaarmaakte.

Na de lunch gingen de kinderen onder begeleiding van de assistent-instructeur het water op voor een kort zeiltochtje, terwijl de instructeur met de andere kinderen mee voer op de Whaly. Helaas was het weer regenachtig en veranderde de wind regelmatig van kracht en richting, maar toch hadden alle kinderen een leuke eerste kennismaking met de zeilsport.

Tot slot hielpen wij met het binnenhalen van de boeien en keerden we terug naar de haven. Daar begonnen we met het terugvaren van de Whaly en de rib, maakten we de Optimisten schoon en ruimden we alle spullen op. We sloten de dag gezellig af met warme chocolademelk met slagroom van Jolanda en Kiki en een nabe-

spreking met de walkapiteins, instructeur en assistent-instructeur.

De uitkomst van de dag: we hadden het uitstekend gedaan en we mogen walkapitein worden!

Natascha Verhagen

Mijn reis als zeelinstructeur

Toen ik tien jaar oud was, ben ik voor het eerst begonnen met zeilen. Een CWO 1 zomerweek cursus in de Optimist, nog op de oude Jachthaven de Knar. In de tijd dat een theorieboek, dagelijks huiswerk en een theorie-examen nog bij het plezier van de zeilweek hoorden. Ik vond het zeilen doodeng, had geen idee hoe ik nou eigenlijk vooruit kwam en kreeg wel honderd keer die rot giek tegen m'n hoofd. Alles bij elkaar vond ik het toch wel... superleuk! Ik vond het geweldig om in een klein bootje op het water te zitten in zon, wind, regen en te leren helemaal zelfstandig te varen. En de lastige dingen, nou ja, die hoorden er nou eenmaal bij. Dat ging gedurende de week trouwens ook steeds beter, omdat ik beetje bij beetje meer begon te begrijpen hoe mijn bootje eigenlijk werkte en wanneer die giek precies overkwam.

Na deze succesvolle week ben ik ieder jaar (zonder uitzondering!) teruggekomen om verder te gaan met zeilen en om meer te leren over deze prachtige sport. Uiteindelijk, toen ik iets ouder was, heb ik ook bij de zeilschool aangeboden dat ik best weleens wilde helpen bij het geven van de zeillesen. Voor ik het wist hoorde ik officieel bij het zeilschoolteam als assistent-zeelinstructeur. Ik had erg veel plezier in het lesgeven en vond het mooi om mijn enthousiasme voor het zeilen over te brengen naar kinderen die, net als ik ooit, aan een hele nieuwe uitdaging begonnen. Omdat ik het erg leuk bleef vinden om les te geven, ben ik het jaren blijven doen. In de tussentijd ben ik ook blijven proberen om zelf meer te leren en heb ik nog verschillende diploma's kunnen halen voor mijn eigen vaardigheid als zeiler en zeelinstructeur.

Inmiddels werk ik al een aantal jaar als zeelinstructeur bij de w.v. Flevo en nog steeds blijf ik nieuwe dingen leren. Dat is denk ik

ook wel wat er zo mooi is aan de watersport. Dat het niet alleen superleuk is, maar dat er ook altijd meer te ontdekken is. Het maakt eigenlijk niet uit hoe oud je bent, hoeveel ervaring je hebt of in wat voor boot je vaart, er zijn altijd nieuwe uitdagingen en zeilen blijft een avontuur. Daarom heb ik ook ontzettend veel zin om deze zomer voor het eerst als hoofdinstructeur voor de zeilschool aan de slag te gaan!

Job Doornhof

JAARPROGRAMMA 2025

JUNI	1	Zeilen op zondag
	13	Bokking Race met aansluitend Aaltjesdagen
JULI	6	Zeilen op zondag
	21-25	Eerste zeilweek
	28-1/8	Tweede zeilweek
AUGUSTUS	3	Zeilen op zondag
	18-22	Derde zeilweek
	20-24	Sail Amsterdam
	25-29	Vierde zeilweek
	29-30	60 ^{ste} 24-uurs van Medemblik
SEPTEMBER	3	Berenburg Race zeilwedstrijd
	7	Zeilen op zondag
	7	Slotdag WAC
	20-21	Wolderwijd Cup
	28	Combi zeilwedstrijd
OKTOBER	25	Sluitingsavond vaarseizoen
NOVEMBER	22	Sinterklaas
DECEMBER	12	Algemene Vergadering

Meer gegevens op de website: www.wvflevo.nl

De onderlinge zeilwedstrijden, die samen met de Watersportvereniging Zeewolde georganiseerd worden op het Wolderwijd (WAC), zijn op woensdag 23 april begonnen en vinden iedere woensdagavond plaats t/m 3 september 2025.

Bezem in de mast: Stralend weer, stralende haven

Wie erbij was, weet hoe gezellig het was. Op zaterdag 10 mei werd er weer volop geveegd, gewied, geboend en gelachen. Met zon, cake en een lunch als beloning was het genieten én aanpakken op de haven.

In de vorige Langszij vertelde ik al hoe gezellig de bezem in de mast vorig jaar was. Natuurlijk betekende dat wij ook dit jaar weer van de partij waren. Het is zaterdag 10 mei, een stralende dag waarop het minstens 20 graden zou worden. De eerste stap was dan ook het smeren van zonnebrand, want met deze UV-index word ik zo rood als een kreeft.

Om 09:00 uur waren we aanwezig, kregen we koffie en thee aangeboden en werd

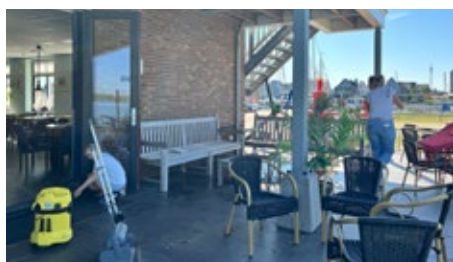
de uitleg gegeven. Verschillende klussen werden uitgedeeld aan ruim 25 aanwezige leden: van het schoonmaken van de toegangspoort en het onkruid eromheen, het verwijderen van winterresten, tot het opfrissen van terrein, perkjes en nutsvoorzieningspalen. Ook de leslokalen, het balkon en het terras van de Kop van de Knar kregen een poetsbeurt. Net als vorig jaar namen wij 'het haventerrein' voor onze rekening: het verwijderen van achtergebleven hout en onkruid door het hele terrein. Samen met twee

andere leden begonnen we bij de werkplaats en hadden in rap tempo de voorzijde en A-steiger afgerond. Bij de hijskraan (het werkeiland) was het tijd voor koffie en cake.

Om half één was alles weer op orde. Tijdens de heerlijke lunch praatten we gezellig over de plannen voor de middag. Het

was immers prachtig weer. We bleven nog even op de haven, want om 14:00 begon de kofferbakkenverkoop. Er waren leuke spullen, maar de echte sfeer kwam van de muziek van de krasse knarren en de gezelligheid van de aanwezigen.

Natascha Verhagen

Jolanda vertelt...

“Hoi, ik kom eraan hoor” roept Jolanda uit de keuken van De Kop van de Knar. Zij loopt lachend naar me toe en we zoeken een plekje voor het interview. “Wil je wat drinken?” Nadat ik me even heb voorgesteld gaan we van start.

“Hoe ben je hier terecht gekomen?”, vraag ik. “Nou, dat ik hier ben gaan werken was eigenlijk helemaal niet de bedoeling. Ik had de intentie helemaal niet. Ik ben er min of meer ingerold, en ja, zo gaat dat wel vaker bij mij”. Ik vraag haar hoe dat dan gegaan is. “Ik heb jaren bij De Zuivelhoeve in de binnenstad gewerkt, maar toen de winkel stopte moest ik daar weg. Ik ben toen bij De Sypel in het sportcafé gaan werken, maar dat beviel niet. Ik heb daar in het na-jaar ontslag genomen en sindsdien was ik rustig aan het rondkijken naar iets anders. In oktober begon Yuri als havenmeester bij Flevo en in januari raakte ik in gesprek met het bestuur. Allereerst om wat schoonmaakwerk te gaan verrichten, maar een paar dagen na dat gesprek vroeg het bestuur me om “even langs te komen” voor een tweede gesprek, nu voor het runnen van het clubhuis. De rest is geschiedenis”.

Ik vraag haar naar haar eerste indrukken. Haar gezicht licht op en zij krijgt een grote grijns op het gezicht. “Ik kreeg een warm welkom. Eerst door het bestuur en tijdens de winterperiode ook door de vaste gasten van het clubhuis. Iedereen was heel hartelijk. Ik heb me geen moment niet welkom gevoeld.” Vervolgens praten we verder over wat haar op dit moment uitdaagt. “Heel veel zaken zijn voor mij niet per se nieuw, maar ik moet wel voor mezelf nog wel het wiel wat uitvinden. Zo is het best ingewikkeld

om voorafgaand aan het seizoen in te schatten hoeveel personeel ik in moet schakelen. Ik wil graag dat de gasten het naar hun zin hebben en dat het allemaal goed verloopt. Dat zij niet te lang moeten wachten en zo. Daarin ben ik best wel wat perfectionistisch”, zegt zij glimlachend. Zij vertelt vervolgens dat er drie vaste medewerkers zijn. Bart, met hem zal ik in de loop van het gesprek kennismaken, en Damian en Kiki. Daarnaast is er een poule van vrijwilligers. Er is best een grote groep van mensen die hebben aangegeven dat zij willen helpen. Dat is heel fijn. Daarnaast “moeten we het eerste jaar even kijken hoe het loopt,” zegt ze. “We moeten deze zomer wat ervaring opdoen en het is fijn als de mensen mij een beetje de tijd gunnen.”

Ik vraag haar of er nog iets verandert dit seizoen. “Ja,” zegt ze. “We hebben een andere kaart”. Jolanda vertelt dat het de bedoeling is dat De Kop van de Knar weer meer de sfeer van een clubhuis gaat uitademen en minder die van een restaurant. Vandaar dat de kaart wat klei-

ner wordt en de gerechten sneller en door meer mensen gemaakt kunnen worden. "Ook wil ik zo min mogelijk derving door- dat ingekocht eten moet worden wegge- gooid". Ook vragen we vanaf nu of mensen bij de bar willen bestellen. Dit maakt het werk overzichtelijker en drukt minder op het personeel.

"Heb je nog leuke anekdotes of iets span- nends meegemaakt", vraag ik haar. Zij aar- zelt een beetje en ik dring wat aan. "Ja, toch wel" zegt zij. "Er zijn verschillende mensen geweest die tegen mij vertelden dat zij al een paar jaar niet in het clubhuis geweest waren, maar dat zij nu bijna iedere week weer langskomen. Ik vind dat zo leuk. Eer- der dit jaar had ik laten weten dat we op een zondag begin april gesloten zouden zijn omdat ik dan mijn verjaardag vierde. Staat er op de zaterdag voorafgaand ineens iemand voor mijn neus met een bosje bloe- men. Wat ontzettend leuk!" Verder laat zij me weten dat ik na de zomerperiode nog

maar eens moet vragen naar anekdotes of grappige gebeurtenissen. Ze lacht daarbij. Nou, dat ga ik zeker doen.

Het interview is klaar. De Kop van de Knar gaat zo open en Jolanda verwacht dadelijk haar eerste gasten. Ook Bart komt binnen en gaat aan het werk. We lopen naar bui- ten voor het maken van een foto voor de karikatuur boven aan dit stukje. "Moet dat nu?" verzucht Jolanda. "Ik ben niet zo van de foto's". Nou, denk ik, dat zal misschien zo zijn, maar dat zij wel van de horeca is, en een warm hart heeft voor haar gasten, kan je in één oogopslag zien.

De Kop van de Knar is in de maanden mei en juni op woensdag, vrijdag, za- terdag en zondag geopend. In juli en au- gustus op dinsdag t/m zondag (maandag dicht). Check voor openingstijden even de nieuwsbrief.

Jaap Madern

**ZEILMAKERIJ
HOUTKOOP**

— AL 30 JAAR EEN BEGRIJ —

NIEUW ADRES!

**STEPHENSONSTRAAT 17 – HAL 25
HARDERWIJK**

**TELEFOON
0341-427216**

**WHATSAPP
06 82 07 93 74**

**E-MAIL
ZEILMAKERIJ@HOUTKOOP.NL**

**WEBSITE
WWW.HOUTKOOP.NL**

NIEUWE BOOTKAP OF SPRAYHOOD?

SPECIALIST IN BOOTKAPPEN, CANVAS MAATWERK VAN ZEILHUIKEN EN SPRAYHOODS.

DIGITAAL METEN EN SNIJDEN

MEEST EXACTE EN SNELSTE PROCES VOOR UW BOOTKAP VERVANGING.

REPARATIE BOOTKAPPEN

RUIM 30 JAAR VAKKUNDIGE ERVARING IN HET REPAREREN VAN BOOTKAPPEN

REINIGINGSPRODUCTEN

VERKOOP VAN DIVERSE REINIGINGSPRODUCTEN VOOR UW BOOTKAP

Succesvolle Shanty-middag

Op zondagmiddag 6 april was het jaarlijks terugkerende Shanty-festival in de Kop van de Knar weer een groot succes.

De drie heren van 'MIX' opende met gezellige Ierse muziek en brachten de sfeer er al snel in.

De 'Kokkels en Mokkels' brachten weer een keur aan zelf geschreven liedjes ten gehore. De dames brengen dit met zeer veel enthousiasme en flair, waarmee ze de zaal goed mee kregen.

'Captain Haddock and his crew' waren wat gehandicapt omdat er een paar leden wegens ziekte verstek moesten laten gaan. De uitgedunde groep gooide alles in de strijd en hebben er een mooi optreden van gemaakt.

Onze eigen 'Krasse Knarren' hadden goed geoefend om hier in eigen huis een sprankelend optreden te geven. Elke groep kon zo 2x een

half uur opgetreden met als klap op de vuurpijl na de pauze de Krasse Knarren die zich verkleed hadden als piraten. Deze kleding was gesponsord door de dochter van Lambert, een van de accordeonisten. Een bedankje waard!!

Het mooie van zo'n Shanty-middag is dat iedereen welkom is. De koren en het publiek kunnen heerlijk met elkaar (mee-)zingen. Dit alles onder het genot van een drankje en borrelhapjes. De laatste gesponsord door de Krasse Knarren! Wij verheugden ons al op de volgende Shanty-middag.

Sonja, een van de dames van de Krasse Knarren

Ymbemasa

Aan de Tjebbokade op Pierland treffen we een schip met een bijzondere naam. 'Ymbemasa' staat er met sierlijke letters op de zijkant. Aan het vlaggenkruis wappert een Flevovlaggetje en ik kan mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen. "Mag ik je wat vragen" vraag ik aan een gezellig stel dat in de schaduw naast de boot zichtbaar aan het genieten is. "Tuurlijk, je mag alles vragen, alleen niets over mijn bankrekening", was het antwoord. Ik stel me voor, begrijp dat ik spreek met Ymkje en Bert Dame, krijg een glas rosé en we gaan van start.

"Zo spannend is de naam niet hoor", zegt Ymkje. "De naam komt van de eerste letters van de namen van ons gezin: Ymkje, Bert, Martijn en Sander". "We hebben deze boot nu ongeveer drie jaar. Dit is het derde voorjaar dat we er mee varen". "We zochten naar een boot met stahoogte en na een lange zoektocht door heel Nederland troffen we deze boot bij HMS". Zichtbaar trots vertelt Bert over hoe hij de boot vervolgens heeft opgeknapt. "Ik heb hem helemaal gestript en weer opnieuw opgebouwd." "Ik wil het gewoon goed voor elkaar hebben. Zo heb ik bijvoorbeeld alle elektrische bedrading volledig vervangen en logischer ingericht." "Het is trouwens een vrij zeldzame uitvoering van de bekende Meeuwkruiser. Er ligt een motor in die vroeger ook in een Peugeot 504 werd gebruikt".

Ymkje en Bert zijn al jaren lid van Flevo. Zij vertellen me dat dit hun derde boot is en dat zij een ligplaats hebben aan

de A-steiger. Zij zijn begonnen met een zeilboot. Dat was een trailerbare kimkieler waarmee zij met hun zoons veel zomervakanties in Kroatië hebben gezeild. "Stampvol gestouwd met etenswaren kwam het wel voor dat we wel drie weken niet aan wal kwamen." Na die zeilboot werd een klein motorbootje gekocht en daarna, nu drie jaar geleden, deze boot. "We gaan dit jaar voor het eerst met deze boot in Nederland op zomervakantie. We houden van verre reizen, dus van een zomervakantie aan boord in Nederland was het tot dusver niet gekomen." En: "Met dit weer op zo'n plek als hier, dan hoeft je toch niet naar het buitenland!" Ik begrijp dat er een route naar Friesland wordt geplot.

Op de vraag of zij met deze boot wel eens iets spannends hebben meegemaakt kijken zij elkaar betekenisvol aan en gaan er vervolgens even voor zitten. "Ja!", klinkt het. "Toen we de boot net hadden voeren we op een mooie zondagavond rond 22.00 uur vanuit het oosten terug naar huis toen de motor er vlak voor het aquaduct mee stopte. Daar dobberden we dan." Bert vertelt verder: "Ik ben toen op het voordek gaan staan en heb een lijn omhooggehouden." De eerste de beste boot kwam langszij. "Ik vroeg de schipper om een sleep naar De Knar waarop de man vertelde dat hij net één dag zijn vaarbewijs had en niet wist hoe het slepen van een andere boot moest. Toch durfde hij het aan en heeft hij ons naar de haven gesleept. Bij de entree van de haven realiseerde ik me dat je niet zomaar kunt remmen. Dat zag een Flevolid dat ons zag binnenkomen ook. Deze man, die rustig op zijn boot aan de J-stei-

ger zat had razendsnel in de gaten dat het mis kon gaan. Hij sprong in zijn volgbootje en kwam snel achter ons aan. Hij wierp ons een lijntje toe voor aan de achterkant van de boot. Door dit lijntje onder spanning te zetten kon er worden geremd. We werden heel rustig en precies in onze box afgeleverd. Toen we de Ymbemasa netjes hadden vastgelegd waren onze reddende engelen beiden gevlogen. We hadden niet de tijd gehad om hen te bedanken of om hen op iets lekkers te trakteren. Dat zou-

den we eigenlijk nog graag een keer goed willen maken. Vandaar de oproep: herken je je eigen reddersrol op een late zomerse zondagavond in 2023? Meld je dan nog even! Er staat een biertje voor je koud."

Ymkje en Bert maken wel vaker iets mee waarover zij smakelijk kunnen vertellen. Mocht je hen ergens afgemeerd zien liggen, vraag hen dan bijvoorbeeld eens naar het verhaal over een midzwaard in Kroatië. Zij vertellen het je graag.

Naam type bjaar	mbemasa Meeuwkruiser 1983
Eigenaar	Ymkje en Bert Dame, sinds voorjaar 2023
Lengte over alles	7,80 m
Breedte	2,40 m
Diepgang	0,80 m
Materiaal	Staal
Totaalgewicht	3000 kg
Zeiloppervlak	27,5 m ²
Motor	Peugeot Indenor 50pk inboard
Mooiste ervaring	Tocht over de Eem naar Amersfoort (de eerste keer dat zij wat langer dan een weekend met deze boot weg waren)
Schippersschaamte	Bij het achterwaarts de box invaren door harde wind een paar boxen verder uitgekomen. Een zweetmoment, aldus Bert (en zo herkenbaar 😊)

Jaap Madern

Ken je dat, ieder jaar lakken?

Er zijn zo van die vanzelfsprekendheden waarover best valt na te denken. Van jongs af aan is mij door m'n vader aangeleerd dat blank houtwerk in de lak moet staan, ieder jaar een laagje er overheen te doen. En nu zo'n vijftig jaar verder ben ik nog altijd braaf bezig met het lakwerk dat aan de buitenlucht is blootgesteld. In ons geval is dat beperkt tot het mastje, de twee naamborden en achterop de spiegel het bord met de plaatsnaam. Vrij overzichtelijk dus.

Onze boot is een Doerak 780 OK en die hebben we 3 jaar geleden aangeschaft. Ik mag graag wat aan de boot klussen en zo zijn eerst de stuurstand, en de vloer kaal gehaald en van vele lagen blanke jachtlak voorzien. Als je wilt weten hoe glimmend hout eruit ziet dan nodig ik je graag uit om bij ons aan boord een kijkje te komen nemen. Vorig jaar was het mastje aan de beurt, alle laklagen verwijderd en na wat epoxy reparatiewerk vervolgens iets van zes á zeven lagen blanke jachtlak. Hoeveel lagen het precies zijn weet ik niet maar het is zoveel dat je de tel kwijt kunt raken en bij twee of drie is dat nog niet aan de hand.

Als doe-het-zelfer is iets aan de boot doen vaak een bevredigende bezigheid. Je hebt er genoeg in iets onder handen te nemen en na enige inspanning op

een afstandje te kijken naar wat je hebt gemaakt. Hoe het is opgeknapt, waarom dat ene plekje toch nog zichtbaar is, dat anderen dat dan toch wel niet zullen zien maar jij dus wel. Dat dus. En die foto's op je smartphone dan, die komen op een feestje mooi van pas. Genoegzame gevoelens alom zou ik zeggen, is het nog herkenbaar?

Maar dan komt het, na het eerste seizoen gaat het mastje mee naar huis voor een extra laklaag. Wat je tijdens het vaarseizoen al had geconstateerd is dan harde werkelijkheid geworden, hij is nu al verkleurd. Na pak hem beet 26 weken buiten te hebben gestaan is het mahonie hout flets van kleur geworden en tekenen zich de eerste beschadigingen met inwateringsplekjes alweer af. Wat blijvende euforie over dat mooi gelakte mastje zou moeten zijn wordt

een fletse werkelijkheid met aanstormend extra kluswerk. Wat een deceptie.

Op de najaarsbijeenkomst van de Doerak-club sprak ik een echtpaar dat hun mastje al jaren in de meubelolie zet. Ze spraken erover als een vanzelfsprekendheid en waren tevreden met het resultaat. Ieder jaar een schuursponsje met wat verse olie eroverheen en klaar is Kees. Zelf doe ik dit nu sinds drie jaar met ons houten stuurwiel maar die zit binnen en zal niet snel inwateren. Daar merk ik wel hoe eenvoudig dit klusje gedaan kan worden en hoezeer ik het een mooie uitstraling vind hebben. Opvallend hierin is dat ik m'n hele leven met bootjes bezig ben en nog niet eerder iemand sprak die met olie werkt. In ieder geval heeft het mij er-toe gebracht een proefplankje met 6 lagen meubelolie in de regen en zon te leggen, de helft is met een stukje resthout afgedekt. Over een jaar ga ik het resultaat bekijken en

beslissen of ons mastje een laagje lak krijgt ofwel helemaal kaal en in de meubelolie. Tot dan varen we door met een flets geworden mast want ach hoe belangrijk kunnen we dit maken, zo is het dan ook wel weer.

Klaas Voet, Doerak 'Boetje'
redactie: Klaas, wil je ons op de hoogte houden?

- **SLOEPKAPPEN**
- **HUIKEN & HOEZEN**
- **DEKKLEDEN**
- **REPARATIES**
- **SPRAYHOODS**
- **REINIGING & ONDERHOUD**

KLAASSEN DOEK & ZEIL

GALVANISTRAAT 6 - 3861 NJ NIJKERK | 033-3037700 | INFO@KLAASSENDOEKENZEIL.NL

Leerlingen RSG Slingerbos bouwen zonneboot voor Elfstedentocht

HARDERWIJK – Leerlingen van RSG Slingerbos uit Harderwijk en Zeewolde hebben een bijzondere prestatie geleverd. Zij bouwden de afgelopen maanden zelfstandig een zonneboot voor de Young Solar Challenge. Zonder eerdere ervaring in boten bouwen wisten ze dit technische project succesvol af te ronden.

Naast het bouwen van de boot, zorgde het team ook zelf voor de financiering. Ze vonden sponsors die hen wilden steunen bij hun deelname aan de race. “Het was niet makkelijk,” vertelt een van de teamleden. “En na de vele tegenslagen en reparaties hadden we uiteindelijk nog weinig zin, maar we hebben het toch op de valreep afgerond en konden we op de laatste dag nog bij de Knar testen.”

Goede start in Emmeloord

De vuurdoop vond afgelopen weekend plaats tijdens een proloog in Emmeloord. De technische keuring op vrijdagavond was spannend: pas laat op de avond kreeg de boot goedkeuring, nadat het team hard werkte aan de laatste aanpassingen. Op zaterdag kon de zonneboot het water op. Tijdens de sprintrace eindigden de leerlingen op een verdienstelijke vierde plaats.

Klaar voor de Elfstedentocht

Op donderdag 23 mei wacht het team een nieuwe uitdaging: de Elfstedentocht. Deze meerdaagse race is het hoogtepunt van de Young Solar Challenge. De leerlin-

gen varen tijdens elke etappe zo'n vier uur achter elkaar. Niet alleen de boot, ook de teamleden zelf moeten fysiek in topvorm zijn om te mogen starten.

Vlagvertoon!?

Als je zo op een van de zonnige dagen over haven loopt langs al die steigers met al die zeil- en motorboten, dan valt het me op dat er – verhoudingsgewijs – maar weinig FLEVO- vlaggen wapperen. Ze zijn er zeker, tezamen met dikwijls een KNRM- vlag. Maar er zijn ook heel wat lege vlaggenlijnen en helaas lijnen met iets wat ooit een FLEVO-vlag is geweest. Dat ziet er niet uit. Loop even naar de havenmeester en haal voor € 5,- een nieuwe vlag. Hijs hem (aan bakboord) of plaats de vlag op de kop van je motorboot en deel mee in de vreugde van een leuke vlaggenparade. Als je in een andere haven ligt, maak je ook nog een beetje reclame voor jh. De Knar en de FLEVO.

MB

Even voorstellen: Gastvrije Randmeren

U kent Gastvrije Randmeren misschien van de 13 eilanden en aanlegplaatsen die wij onderhouden en beheren tussen de Hollandse Brug bij Almere en wat vroeger de Roggebotsluis was bij Kampen! Dat doen we namens 15 gemeenten langs de Randmeren: Almere, Blaricum, Bunschoten, Dronten, Eemnes, Elburg, Ermelo, Harderwijk, Huizen, Kampen, Naarden, Nijkerk, Nunspeet, Putten en Zeewolde. Behalve dat we het onderhoud en gastheerschap regelen op deze aanleglocaties, doen we met een klein team van 4 mensen voor deze gemeenten nog meer.

Wat doet de gebiedscoöperatie Gastvrije Randmeren eigenlijk?

Maaien waterplanten – Rijkswaterstaat is verantwoordelijk voor de waterkwaliteit in de Randmeren en de bevaarbaarheid van de hoofdvaargeul. Het beheer van het recreatieve water achter de recreatiebetonning is eigenlijk 'van niemand'. De 15 gemeenten langs het water van de Randmeren hebben die taak op zich genomen. Als coöperatie zijn we vergunninghouder voor het maaien van bepaalde waterplanten en zijn we opdrachtgever van de Stichting Maaien

Waterplanten die het maaien samen met lokale vissers voor ons uitvoert. Omdat een groot deel van de Randmeren Natura 2000-gebied zijn en de planten bijdragen aan de waterkwaliteit zijn we wel gebonden aan een maximum aantal hectares dat gemaaid mag worden. We maaien de drukst bevaren gebieden en de toegangen naar havens en eilanden. Met de gratis webapp www.waterplanten.nu kunt u in het seizoen precies volgen waar gemaaid is en waar u veilig kunt varen, maar u ziet ook de gebieden waar u overlast mag verwachten.

Natuur – Veel vogels profiteren van het heldere water en de overvloed aan voedsel. De natuur maakt de Randmeren aantrekkelijk voor watersport en recreatie, maar is ook kwetsbaar. Wij vinden het belangrijk dat bij de inrichting van het gebied de balans tussen natuur en recreatie voorop staat. Zo hebben we met Ermelo, Putten en LeisurELands 2 jaar geleden langs de kust tussen strand Horst en strand Nulde een natuur- en rustgebied voor de Grote Karekiet en Roerdomp aangelegd. Een vogelkijkhut geeft fietsers en wandelaars een mooie uitkijk over dit gebied zonder de rust van de vogels te verstoren.

Recreatie – Om de diversiteit van het gebied onder de aandacht te brengen, geven we 3 inspiratiekaarten uit: een toeristische kaart, een fietskaart 'Rondje Randmeren' en een 'Welkom op de eilanden'- kaart. Deze kaarten kunnen worden aangevraagd via www.randmeren.com, een website waar op

thema informatie gezocht kan worden voor een bezoek aan de Randmeren.

Toekomstvisie Randmeren – afgelopen anderhalf jaar heeft Gastvrije Randmeren met gemeenten, inwoners, ondernemers en partners gewerkt aan een toekomstbeeld voor de Randmeren. Wat vinden zij belangrijk voor de inrichting van het gebied? Binnenkort wordt deze visie gepresenteerd en gaan we werken aan projecten die bijdragen aan dit toekomstbeeld. Wat we hebben gedaan en nog gaan doen kunt u volgen via www.toekomstvisierandmeren.nl.

Wilt u meer weten of heeft u vragen?

U kunt ons bereiken via
info@gastvrijerandmeren.nl.

Leuk dat we ons mochten voorstellen!
Met een hartelijke groet,
Team Gastvrije Randmeren

De zomer van 2024

deel 2

Na het heen-en-weer varen naar Friesland (zie Langszij 2025-2) blijven er gelukkig nog vele vaarweken over. Na de Flevo-zeilschool-week waar mijn jongste kleinzoon met veel plezier (en resultaat) aan heeft deel genomen en hij bij oma logeerde, vertrek ik met het LEGAATJE voor de zoveelste keer richting Amsterdam. De eerste keer op eigen kiel was in 1985: SAIL! Deze keer is (opnieuw) het doel: het 10-daagse Grachtenfestival met zijn vele klassieke en Jazzconcerten op talloze locaties en gespeeld door jonge musici. Daarnaast musea en vrienden bezoeken.

Het is inmiddels half augustus. Opnieuw de boot voorzien van een 'natje en droogje', enkele volle benzinetanks, een regendag afgewacht en uiteindelijk zaterdag 17 augustus vertrokken, koers ZW met Bft 1-2. Er valt dus niet veel te zeilen! We motorren langs Nulde en passeren na een korte pauze de Nijkerkersluis. Daar is een oud Flevo-lid vakantiehelp bij het schutten. Even een praatje gemaakt. Ondertussen met de havenmeester van Nieuwboer voor een ligplaats gebeld. Ik vind dit een prettige, ruime haven, al ligt die wat verder van het centrum van Spakenburg. Er zijn geen boxen vrij, maar mag aan een (deel van een) kopsteiger liggen. Melden bij het ha-

venkantoor, code van het sanitair halen en afrekenen. Tijd om even naar het centrum te gaan waar het 'markt' is. Het is warm, het water lokt om te gaan zwemmen. He- laas ziet het er vies, groenig uit. Even verder – bij de strekdam- lijkt het beter. Maar het blijft een 'ondiepe' poel, wel met een lange 'zwemlijn'. De meegenomen maaltijd aan boord opgewarmd. Het is inmiddels 18° buiten. 's Avonds een wandelingetje over het haven terrein, er is een mooie zonson- dergang bij de haven te zien.

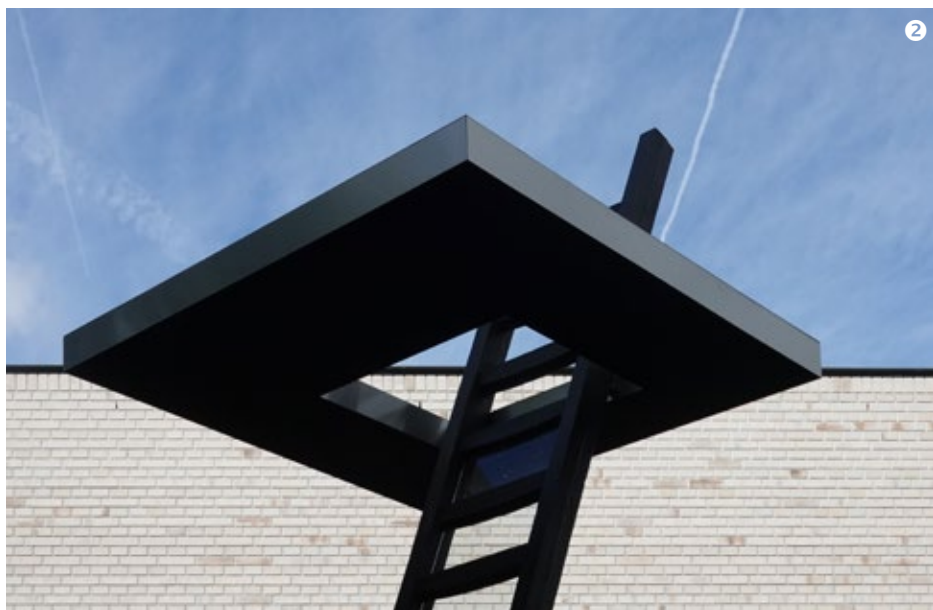
Het is nevelig als ik volgende ochtend om 9:30 vertrek, een wazig zonnetje en totaal geen wind. Bijna geen schepen op het

Gooimeer. Na een kleine 9 mijl komt De Schelp in zicht: een goede pauzeplek: benzine bijvullen en wat eten. Om 12:30 passeren we de Hollandse brug. Besluit om via de vaargeul naar Durgerdam te varen om zo de eventuele waterplanten te vermijden. Na een kleine 17 mijl aangelegd – vlak bij de kraan - bij de zeilvereniging Het IJ. Het is broeierig warm, maar hier kun je wel heerlijk zwemmen! Na de van huis meegenomen nasi verorbert te hebben, volgt een avond-wandelingetje door dit altijd weer leuke dorpje, met een fraai uitzicht op de ‘verlichte’ overkant¹. Wel moet je bij deze ligplaats iedere keer als je naar de wal of het toilet wilt, jezelf met het pontje naar de overkant trekken. Een sportieve lichaamsbeweging.

Omdat we pas na 12u in de Six-haven mogen aanleggen, hoeven we ons de volgende ochtend niet te haasten. Na een afscheidskoffie bij het clubhuis/de havenkantoor-ark, vertrekken we rond 10:45 richting Schellingwouderbrug, die om de 20 min. draait. Om 11:20 kunnen

we erdoor richting Oranjesluizen. Het is even afwachten welke sluis we door moeten want nu staat alles op dubbel rood. Uiteindelijk om 12u door de Noordersluis en ruim een half uur later aangelegd aan de mij vertrouwde steiger A, daar was nog net één plekje vrij. Zie al enkele bekende gezichten en dat is leuk. Je voelt je er welkom! Direct enkele praktische zaken geregeld: voor 7 nachten geboekt, fietsje er uit, benzine en boodschappen gehaald. Huiken weer over de zeilen. Telefonische afspraak gemaakt met een jeugdvriendin in A'dam- ZO voor een bezoek aan haar morgenmiddag. Eenmaal terug aan boord volgt een enorme hoosbui, gelukkig lag het dekkleed er al op.

Het is woensdag 21 augustus: stap op mijn vouwfiets en bezoek met mijn MJK het dit voorjaar geopende Holocaustmuseum aan de Plantage Middenlaan. Een indrukwekkende omgeving met veel historische foto's, verhalen en objecten om bij stil te staan en te overdenken². Het is fris die avond aan boord. Ook de volgende dag staat er een

museum op mijn programma: H'ART, de voormalige Hermitage, aan de Amstel met kunst van Wassily Kandinsky (1866-1944), geleend uit het Centre Pompidou. Er is veel belangstelling voor deze tentoonstelling die dan ook bijzonder is. Mooi? Lelijk? Spannend? Interessant is het zeker. De ontwikkeling van zijn vroege, figuratieve (Nederlandse) werk ❸ (Urk – 1904) tot en met de kleurrijke vlakken en strepen van de latere jaren wekken toch op zijn minst verbazing. Terug op de haven staat er inmiddels een stevige wind. Zo ook de volgende dag: Bft 6 met later beetje motregen, maar 's middag toch een zonnetje. Op pad naar het Scheepvaartmuseum, waar ook hier aandacht wordt besteed aan het 200-jarig jubileum van de KNRM. Slenterend door de vele zalen van dit stoere gebouw zie je niet alleen diverse tijdelijke tentoonstellingen, maar ook de prachtige collectie oude scheepsvorwerpen, scheepsmodellen en historische afbeeldingen, zoals bijvoorbeeld op de geweven wandkleden met de 'windjammers' in de strijd ❹. Ook is er een

speciale expo over de solozeiltocht (1972-'77) met de 'Sounion' en schipper Herman Jansen ❺. Maar na een paar uur is het wel genoeg, dus terug naar de haven, want vanavond is de opening van het Grachtenfestival met een openluchtconcert in de Tolhuis-tuin hier vlak bij de Six-haven. Je kunt er gratis naar toe en het is zelfs droog en licht bewolkt om 19u. Na de officiële opening door de Wethouder van Cultuur en de directeur van het festival lieten jonge percussionisten en trombonisten van zich horen in een lommerrijke omgeving. In de Tolhuistuin (heel verwarrend maar het gebouw heet ook zo) zit het festival-kantoor, daar twee tickets gekocht. In de IJ-zaal hier is iedere dag van 17-18u het zg. Earbites concert met een directe radio uitzending op Radio 4. Daar worden de diverse musici, die deze 10 dagen concerten geven, geïnterviewd en spelen ze enkele korte stukken, je kunt er zo binnenlopen!

Het is inmiddels weekend, het clubhuis is geopend en vrijwilligers staan achter de bar. Het grote terras (enkele jaren geleden vergroot) geeft een prachtig uitzicht op de haven, de A'dam-toren en de regelmatig langsvarende zeer grote, cruise schepen! Een aantal trouwe leden waaronder veel dames, komen er koffie drinken en bijpraten. Nu even binnen want het regent. Toevallig vandaag veel laag vliegverkeer pal over de haven, wel storend! Aan 't einde van de middag naar Earbites. Voor zondagmorgen heb ik een koffie afspraak met een vroegere

re reisgenote. Aansluitend 's middags naar Felix Merites aan de Keizersgracht waar een jonge harpist (vorig jaar verkozen tot Artist in Residence) nu mag soleren samen met een slagwerker/ percussionist⁶. Een bijzonder concert. Terug op de haven een gezellig gesprek met een jong stel dat hun schip net helemaal heeft opgeknapt met hulp van de familie. Een leuk verhaal. Ondertussen natuurlijk ook even babbelen met de die dag dienstdoende havenjuf/ -meester. Dat wisselt regelmatig en is te zien op het info-bord bij het sanitaire gebouw. Ook wisselen regelmatig de burens, met de een wel en met de ander geen praatje. De meeste gasten vertoeven de hele dag in de stad! De volgende dag is het zwaar bewolkt en maar 15°. Omdat ik gisteren wat vergeten ben bij mijn vriendin, moet ik terug naar de stad. Een van de Amsterdammers hier adviseerde me al eens te gaan kijken bij de Noordermarkt. Dat komt goed uit, dus op de fiets een rondje Noordermarkt, foto's gemaakt (mijn familie heeft er heel vroeger gewoond) en weer terug naar de pont. Helaas word ik daar 'onwel' maar heb me gelukkig nog net staande weten te houden. Ik ben er toch niet gerust op. Duizelig en benauwd zijn is niet erg prettig. In overleg met de havenmeester en leden die lokaal

bekend zijn gebeld met een spoedeisende hulp: "misschien hebt u wel te weinig water gedronken" is de opmerking... maar ik mag wel 's avonds naar een concert. Dus maandagavond naar Krasnapolsky waar de nieuwe Artist in Residence, een violist, solo en samen met 7 collega's enkele stukken ten gehore brengt. Gelukkig kom ik weer veilig aan boord. Maar de volgende dag toch meer actie ondernomen. Langs een huisarts in de buurt: neemt geen passanten aan; gebeld met Passanten-post in het C.S.: geen plek; advies: ga maar naar het Boven IJ Ziekenhuis. Dat heb ik uiteindelijk gedaan. Ben daar gelukkig goed opgevangen en uitgebreid onderzocht. Een hele geruststelling: met mijn (geopereerde) hartklep en bloeddruk was niets aan de hand. Wat dan wel het onprettige gevoel heeft veroorzaakt wordt niet duidelijk. Maar het maakt me wel onzeker. Dus besluit ik, mede op advies van een andere schipper, niet alleen terug te varen. Na overleg met zoon Jan-Jaap, kan hij vrijdagmiddag komen en kunnen we samen terug. Boek enkele dagen bij in de Six. Dat is geen probleem. Houdt een rustdag op de haven. Donderdag is er in de Westerkerk nog een tussen-de-middag concert met een jonge cellist en begeleiding van de lokale organist. Al met al deze dagen veel

muzikale en historische cultuur beleefd. Vrijdag 30 augustus: boot klaar maken voor vertrek, fietsje weer inpakken. Afscheid nemen van de diverse dan aanwezige bekenden. Weersvoorspelling: Bft 2, NE, later aanwakkerend tot 3-4. J-J arriveert en we vertrekken rond 13:30. We kunnen direct met de eerste schutting mee door de sluis, doorvaren naar de Schellingwouderbrug⁷ en passeren de Kop van 't IJ. Op het IJmeer hebben we de wind pal tegen, besluiten onder Pampus door te varen, geen problemen met het wier. We varen door naar Huizen waar we rond 17:30 aan leggen bij de meldsteiger. Gelukkig mogen we van de havenjuf daar blijven liggen. Er is een kleine sanitaire unit en alleen stroom via een app, maar daar kan J-J mee overweg. Warme maaltijd gemaakt en een avondwandeling

door dit redelijk nieuwe hotelproject achter de kalksteen-ovens. De volgende ochtend op tijd op. Het is droog, half bewolkt, een flink windje. Goed gekleed vertrekken we en koersen we richting Harderwijk. Af en toe een fokje bij. Vlotte passage van de Nijkerker sluis. Op het Wolderwijd hebben we een Bft 5 tegen, wat veel buiswater geeft⁸, maar ook een prachtig gezicht op en foto's van (door J-J) de talloze surfers⁹. Ze scheren vlak voor de boot langs, boeiend en spannend. Na twee gezellige dagen leggen we veilig aan in box 162. Na een kleine maaltijd thuis gaat J-J terug naar Leiden. Weer veel beleefd op mijn heen-en-weertje naar Amsterdam.

Marjoleine Brielsman,
schipper van het LEGAATJE

FLEVO NAUTICA

WATERSPORTARTIKELEN

BOTEN MOTOREN TRAILERS

Op zoek naar een droomboot? FlevoNautica heeft wat jij zoekt! Onze sloepen en tenders worden naar jouw wensen samengesteld en geleverd. Grootste showroom van Flevoland!

Showroom Marina Muiderzand
Marinaweg 14 - 1361 AC Almere - 036 5368 555
www.flevonautica.nl - info@flevonautica.nl

Ervaringen van een lid – de zoektocht naar je droom

“We willen wel een stukje over onze passie voor watersport,” zei Anneke toen we elkaar op de haven spraken, een week later deelden ze hun ervaringen met mij. Sinds 2010 wonen Anneke en Anton (beiden 40), met hun kinderen Anna (16), Antony (13) en Antwan (8) in Harderwijk en ze zijn al 25 jaar samen.

Passie voor de watersport

Zowel Anton als Anneke zijn al sinds jong verstrengeld met de watersport. Op hun 18e kochten ze hun eerste eigen bootje, een Draaier 75, bij HMS en knapten die op bij Langman Watersport Nijkerk, het bedrijf van Anneke's vader. Toen Anneke zwanger werd, verkochten ze hun eerste boot. Ze misten het water zo veel, dat er in 2013 weer een boot klaar lag: een Domp 740. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Na de Domp kwam er een Sneekermeer 800, omdat de Domp een 'domper' was, deze was volledig verrot. Hierna kwam er een Aldebaran 815, hier laat Anton nog een litteken van zien na een ongelukje met het luik. Na de polyester Aldebaran kwam er weer stalen Domp 740. Deze kwam 10 jaar geleden in de oude haven van Wv Flevo te liggen.

Al 10 jaar lid

Anneke geeft aan dat ze erg blij waren dat ze een plekje kregen bij de verenigingshaven. Ze doen graag een babbeltje op de steiger en helpen waar nodig. Pasen en sinterklaas vierden, mosselavond, kletsen als je naar de container loopt en elkaar leren kennen. “We hebben allemaal dezelfde passie, dus dat is erg leuk,” zegt Anton. “We kwamen er direct achter dat we verenigingsmensen waren, dat ben je wel of dat ben je niet.”

Het opknappen gaat door

Na de Domp kwam de **Huitema 930 Zeeschouw**: nostalgisch, maar zonder stahoogte. Toen de boxen in de nieuwe haven klaar waren, verhuisde hun boot daarheen. Na drie volle seizoenen werd de Huitema ingeruild voor een **Baarda Grun-**

del van 7,5 meter. Niet veel later zagen ze bij HMS een **Hunter 27 Edge**, een moderne motorsailer. Ze hadden toen twee boten: de Hunter was nog niet klaar, dus de zomervakantie was op de Baarda. Die werd tijdens hun vakantie verkocht bij het Erkemederstrand. Daarna drie weken vakantie op de Hunter, maar ze hadden geen klik met de boot. "Hij zeilde niet echt goed en hij motorde ook niet echt goed, het slechtste van 2 werelden.", verduidelijkt Anton.

Toch merkte Anton dat hij motorboten eigenlijk wel leuk vond. Toen stond de boot van een lid te koop, Hoewel Anneke eerst niets van motorboten wilde weten, viel ze toch voor de **Ariadne Stentor AK 960**.

Anton benoemt nog even dat we nog niet bij het einde zijn gekomen, terwijl Anneke thee klaarmaakt. Elke boot werd opgeknapt en intensief gebruikt, totdat weer iets anders lonkte.

Van motorboot terug naar zeilboot

Na 2,5 seizoen op de Ariadne zag Anneke in Lemmer een **Bavaria 350 Carabic** die al jaren op de wal stond. Ondanks tegenwerpingen van de oude eigenaar werd deze gekocht. De Ariadne werd verkocht aan vrienden. Het klikte met de Bavaria, het platbodemachtige massiefhouten interieur van binnen en het sportieve uiterlijk van buiten. Na een paar seizoenen ging hij in de verkoop en was dezelfde dag verkocht: het was tijd voor een nieuw avontuur.

Tweestrijd

Ze zaten in tweestrijd, wat gaan we nu doen? Ze wilden meer ruimte; op het plateland wonen of naar het buitenland. Toen kwam corona en wilden ze maar gauw weer een boot. Ze belden hun vrienden van de Ariadne met een grap en een grol om de boot terug te kopen. Het antwoord was never nooit niet, maar deze vrienden vonden een zusterexemplaar op markt-

plaats in Zaandam: verwaarloosd. Toeval of lot: de boot had de naam **'tweestrijd'**.

De appel valt niet ver van de boot

Ik neem een slok van mijn thee en Anton krijgt een bericht binnen van zijn zoon Antony, met een link naar een **Splash (open zeilboot)**, te koop in Harderwijk. Ze moesten lachen, hij is duidelijk hun kind.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan

De Ariadne werd na twee seizoenen verkocht, te vroeg volgens hen, omdat ze dachten dat corona voorbij was. Ze kochten een **Compromis 777** en brachten 5,5 week door in Friesland, met Antony die sliep met zijn voeten in de kast. Toen corona voorbij was, kreeg de boot een nieuwe eigenaar en hun avontuur in het buitenland kon beginnen met een nieuwe auto, een nieuwe vouwwagen, een dakkofer met een opblaasbare surfplank en een nieuwe inventaris. Aan het einde van de vakantie stond Anneke huilend op de camping: "Dit gaan we nooit meer doen."

Ze kochten een **Aquanaut 750** voor anderhalve week vakantie, waarna Anneke weer tot rust kwam.

De droom

De Aquanaut was niet geschikt voor hun gezin als ze weer een hele vakantie weg wilden. Er kwam geen boerderij, huis in het buitenland of een stacaravan. Anneke zei dat ze wel een tweede huis wilde. Toen ging Anneke zoeken naar de geschikte boot. Uiteindelijk werd de droom waargemaakt: een **Bavaria 42**, nu omgedoopt tot 'Dream'. Een echt tweede huis, met voor ieder een eigen hut. "We zijn benieuwd hoelang deze boot bij ons blijft, zoals iedereen inmiddels weet wisselen we best wel eens van boot". Anneke vult aan: "Je weet pas wat bij je past, als je verschillende boten hebt gevaren, daarnaast zijn alle boten met veel liefde opgeknapt, hebben ze nu allemaal nieuwe eigenaren die er veel plezier van hebben."

Natascha Verhagen

Schipper Willem Zwart

Wat velen misschien niet weten is dat Willem Zwart al 10 jaar de schipper is op de 'ADRIANA', het schip dat iedere woensdagavond wordt gebruikt als startschip voor de WAC. Dit schip is gebouwd in 1935 (dus 90 jaar oud!) en heeft dus regelmatig onderhoud nodig.

Willem heeft daar door de jaren heen veel hulp bij gehad om het klusje te kunnen klaren. Deze winter is er over de ADRIANA een tent gebouwd (zie Langszij 2025-2) zodat de mannen ook met slecht of koud weer door konden werken: roest bikken, schuren en verven. Met zijn vieren: Jan Walet, Frans Meijer, Martin Jager en Willem hebben ze er weer een mooi opgeknapt schip van gemaakt. Het schild 'je maintiendrai' is opnieuw geschilderd en de maatjes van Willem vonden het niet

meer dan verdiend dat er schipper Willem Zwart op zou moeten komen te staan. We hebben er een klein feestje van gemaakt: "je moet tenslotte zelf de slingers ophangen". Met een drankje en een hapje, verzorgd door de dames van de maatjes, werd er een toast uitgebracht op Willem, die zeer verrast was door deze actie. Wij wensen hem nog vele mooie jaren als schipper van de ADRIANA!

Namens de dames, Sonja Jager

De geschiedenis van de Albacare

Willem, heette mijn grootvader van moeders kant. Vriendelijke, rustige man met een schoenwinkel, waarvan ik nog enkele attributen bezit. Na z'n pensioen zat hij achter de geraniums, met af en toe een spelletje dammen met mijn oma en koekeloeren door de spionnetjes, wat er in de winkelstraat gebeurde. Veel te vroeg overleden, wat had ik graag nog gesprekken met hem gehad en over mijn zeilavonturen verteld.

Arend, was mijn grootvader van vaders kant. Ook een rustige, vriendelijke man. Tuinder met voorkeur voor veel verschillende groenten en bloemen. Iedere zaterdag ging ik bij mijn vader achterop de fiets, om groenten voor de komende week te halen. Met hem heb ik nog veel gesprekken gehad, onder andere over mijn reizen met de Koninklijke Marine, op Hr. Ms. Kortenaer. Deze man ging tot z'n 90e dagelijks nog naar de tuinderij, tot hij naar het bejaardentehuis ging, alwaar hij 93 jaar oud is geworden.

Trots ben ik erop, dat ik naar deze twee mooie mannen ben vernoemd: Willem Arend, met de roepnaam Wim. Nu ben ik altijd geïntrigeerd door de vogel Arend: zwevend op de wind, scherp zicht op details en vaak hoog in de bergen. Daar kon ik mij mee identificeren. Ik kwam erachter dat Arend in het latijn Aquila is. Deze naam kom je ook tegen als plaatsje in Italië, op veel vrachtwagens in Midden- en Zuid-Europa en in de Bijbel, als een boeiend persoon.

Toen ik mijn eerste bootje - een Foxtrot Jouet, 17 voet - kreeg, zo'n 26 jaar geleden, was het voor mij meteen duidelijk dat die Aquila moest heten. Met dit bootje heb ik zo'n 17 jaar gevaren, maar uiteindelijk wilde ik wat groter. Ik vond een Klepper Aeolus, een leuke boot, waarmee ik ook het IJsselmeer op ging voor wat langere tochten o.a. door Friesland en Overijssel. Maar ik kwam erachter dat ik toch iets

zeewaardigers wilde hebben en in de sluis bij Lelystad lag ik naast een Albin Vega. De schipper was daar erg enthousiast over en vertelde dat zijn boot met een vorige eigenaar naar Australië was gevaren. Dus het moest er zo een worden.

De Vega, die ik kocht heette Albacare, een beetje vreemde naam vond ik. Dat moest natuurlijk snel veranderd worden in Aquila. Nu was ik meteen lid geworden van de Kring van Vega Zeilers en bij de eerste bijeenkomst hoorde ik verschillende keren: "Oh, de Albacare, die lag vroeger daar en daar en die is van die en die geweest". Dus er zit een hele historie aan de naam vast; zonde om dat weg te gooien, dus het is Albacare gebleven.

Maar wat betekent nou Albacare? Ik heb gezocht op internet en kon er niet veel over vinden. Eén of andere duikschool en iets over tonijn. Wat schetst mijn verbazing: vorig jaar in Frankrijk in zo'n grote supermarché, waar men altijd een flinke visafdeling heeft, daar zie ik ineens een pakje vis liggen met Albacare erop. Met als ondertitel: tonijn. Dus dat is de herkomst van de naam en ik moet zeggen dat mijn boot zich als een vis – niet in, maar op – het water voelt. En haar zeewaardigheid heb ik mogen ervaren, bijvoorbeeld vorig jaar in de Duitse bocht, onderweg naar Denemarken.

Wim van den Berg
Wijk bij Duurstede

barstensvol creativiteit

GraphFruits verzorgde voor deze Langsij het ontwerp en het drukken ervan.

Dat doen wij voor veel verenigingen, stichtingen en bedrijven, maar vooral ook graag voor u.

GraphFruits[®]
vruchtbaar grafisch ontwerp

06 53 66 61 64

www.graphfruits.nl | info@graphfruits.nl